

Pillanatképek Takáts Gyuláról

1954 júliusától a Magyar Rádió Irodalmi Osztályán dolgoztam. Friss diplomával a kezemben kerültem oda, az Eötvös Loránd Tudományegyetemen voltam magyar-történelem szakos hallgató. Minthogy az első év anyaga a régi magyar irodalom volt, református nevelésennél fogva otthonosabb voltam benne másoknál, ezért engem már másodéven egyszakosítottak, ami tudományos pálya kezdete lehetett volna. Negyedéves koromban azonban – miután szakdolgozatomat, a kuruc költészet esztétikai elemzését, az Irodalomtörténeti Közlemények közlésre elfogadta – megundorodtam az állásokért való látványos tülekedéstől, nem mentem el az aspiráns vizsgára, s bejelentettem, hogy tanár akarok lenni. De már nem volt más választásom, csak a rádió.

Nagyon rosszul éreztem magam, amíg nem tudtam felépíteni azt a külső munkatársi kört, akikkel szívesen dolgoztam, s ők velem vizont. A Rádióban hasznosítani tudtam irodalomtörténeti ismereteimet, még a régi magyar irodalomból is volt sok nagy sorozatom, de nagyon fontos volt, hogy az élő magyar irodalomból a jót hozzam közel a közönséghez. Ez ismeretterjesztés, nem tudomány. De ebben nagy felelősség és sok veszély rejtőzött. Jó angyalom, vagyis jó nevelésem vezetett a jó és becsületes irodalom egyéniségeihez. Sokan segítettek is, pl. Keresztury Dezső, Csorba Győző, Vargha Kálmán. Kortársaimon kívül a szüleim korosztályához tartozó, a Nyugat harmadik nemzedékének nevezett írók voltak legközelebb hozzám, meg az ún. negyedik, az Újholdasok. Ezek azért is, mert ők voltak a legelnyomottabbak.

A rádió műfaja eltűri, sőt kívánja a személyességet, az intim szférát. A gondolatiságot, a lírát. Ezért találtuk ki a beszélgetések egyre több változatát, ezért látogattam el sokszor Pécsre Csorba Győzőhöz, Budára Jékelyhez, Kaposvárra Takáts Gyulához. Vele bizonyára az akkor Kaposváron dolgozó orvos sógorom, Dr. Albert Áron ismertette össze, aki lelkes művészetbarát, sőt, versmondó volt. Részt vett a közéletben, ismerte Takáts Gyulát, és örült, hogy összehozhatja vele kezdő rádiós sógornőjét. Arra az alkalomra emlékszem, mikor Áron a fényképet készítette, amiről Gyula egyik levelében ír.

Szinte látom magam előtt kedves, el-eltűnő feleségét, Loncikát, mikor mi beszélgetünk, egy másik helyiségben talán varrogat, mint aki nem is létezik. Derűsebb volt Becén, ott olyan gyönyörű a kert, a szőlő, a mandulafák, barátságos az üvegkalitka, vagyis a kerti ház, meg különösen a malomkő asztal. Ez olyan dunántúli paraszti? kismemesi? főúri? hagyomány, hogy aki csak teheti, szerez valahonnan egy kiszuperált malomkövet, alkot alá középre egy gerendát, ami megtartja, de inkább épít kőből egy lábat, hogy köré lehessen ülni. A kerek asztalt szeretem a legjobban – Arthur királynak is az volt –, és csakugyan,

a legbarátságosabb ülés esik körülötte. Én három ilyent láttam, Takáts Gyuláét, Kereszturyét és Illyés Gyuláét. Az utóbbi nem egészen biztos, csak a kert. Az engem a szüleim kertjével kapcsolt össze.

Az én gyökereim a Felső Tiszánál vannak, dolgozni mégis inkább a dunántúliakkal szerettem. Vonzó a joviális derű, az atyáskodás, ahogy engem elláttak kéziratokkal, tanácsokkal, a malomkő asztalnál persze borral meg dióval. Takáts Gyula leginkább, ő a Berzsenyi Társaság pesti összejöveteleire is hozott kis nejlonzacsókban diót. Attól az asztaltól messze lehetett látni a szőlőhegyre, bár lehet, hogy már ez összemosódik bennem a versei látványával, a távolság meg a rézgalic kékje az arany napfénnel. Nagyon jól éreztem magam benne, volt melege, villogó értelme és emberen túli távlata. Nemcsak azért, mert a hegyről messzire lehet látni. Takáts Gyula a föld mélyére is látott, hiszen földrajz-filozófia szakosként, ami követ kiforgatott a földből, anyagában analizálni, a történelmi időben elhelyezni tudta, s a gondolkodásában is, mint aki erővonalak kereszttüzeiben áll, mindent felfog, és egységben lát.

A rádióban sokat szenvedtem a politikai légkör miatt, de lehet, hogy ez mindenütt így lett volna, utólag beláttam, hogy még mindig szabadabb légkör jutott nekem, mint egy vidéki tanárnak. Takáts Gyula sem jelenhetett meg 1947 és 1957 között, de *Mézöntő* című kötetét már „Zsuzsának és Gábornak szeretettel küldi 958-ban Takáts Gyula”. Elővettem most, már kissé sárguló lapjain aláhúzott sorok tanúskodnak arról, mennyire kedves volt nekem ez a mézben ragyogó táj madaraival, mandulafáival. Bizonyára írtam, beszéltem is róla. Ettől kezdve folyamatos a kapcsolatunk, kölcsönös a szándék együttműködésre. Nem mindegy egyikünknek sem, kivel dolgozik. Bizalommal küldi a verseit, javaslatait, elvárja, hogy dolgainak utánanézzek a rádióban, tájékoztassam. Nekem jó műsorokra van szükségem, művelt, tehetséges, kedves munkatársakra, ő olyan. És derűs, ragyogóan derűs. Őszinte. Megmondja, megírja, ha elégedetlen. Szívesen dolgozunk együtt. Mikor elveszik tőlem a verses műsorok szerkesztését, kitalálok mást, hogy őt és többi hozzá hasonló munkatársamat ne veszítsem el.

Persze, nekem csak időben széthúzott filmszalagjaim vannak Takáts Gyuláról, nem volt ez olyan közeli kapcsolat, mint azoké, akik kaposváriak voltak, és folyamatosan dolgoztak vele. Én kértem, ő meg küldte a verseket, szerettem vele beszélgetni, tehát kitaláltam, hogy miről beszélgessünk, nem volt nehéz, hogy róla meg a verseiről meg élete nagy élményeiről. Kicsit tudomány, kicsit művészet volt a rádióműsor, a megszólított személyiségének varázsa mindenkéhez eljutott, aki hallgatta. Gyula pedig varázslatos személyiség volt, amellet praktikus ember, a hang elszállt, de a magnószalag megtartotta, arról le lehetett írni. Egyik levelében kéri a nyersanyag leírását, mert gyorsan tovább kell adnia a folyóiratnak, amely közölni akarja, nem tudja megvárni, minek is, amíg én tisztába teszem, pláne rövidítem.

Az egyetemen abbahagytam a gyermekkori versírást, a felnőttkor szorítását újból enyhíteni kellett. Tehát írtam, neki is, másnak is mutattam, meg-megje-

lentem. Reagált rá, írt is róla, igaz, azt én sokkal később vettem észre, restelkedtem is miatta, hogy nem köszöntem meg. De ez így volt jó.

Kaposvár után a mosdósi szanatóriumban dolgozott bronchológus sógorom, oda is költöztek, a kastélyban volt a szanatórium, a kiskastélyban laktak az orvosok. Meg volt kitűnő nővérszállás, mellette fal-szerű sorban talán fenyők. Ott is volt egy Könyvklubnak nevezett irodalmi est, ahová eljött Takáts Gyula és vele Tatay Sándor. Milyen két nagyszerű tehetség és nagyszívű ember!

Talán a Berzsenyi Társaság alkalmait szerettem a legjobban. Ott kivirult, otthonos volt, mint hal a vízben, tudta, hogy mindenki szereti, ő a király. Az a kedvesség, az a derű, amit most magam előtt látok, összehúzott szemének ragyogása elektromossággal töltötte meg a levegőt. Hasonló szeme volt Illyésnek meg Kereszturynek. Ez egyfajta magyar szem. Az övé volt a legderűsebb. A másik fajta a Weöres Sándoré meg anyámé, a nagy diószem, mint Adyé. A ferdeszeműek lovagiasak voltak, talán rokonok is, úgy hallom, Weöres Sanyikával, Kisfaludy Sándorral is. És miért ne?

Némelyik levelet Stefike is aláírta. A második felség. Ő nem vonult vissza, beszélgetett, véleménye volt. Olyan kedves nő, hogy ritkaság. Nem csoda, hogy az özvegyen maradt Takáts Gyula őt választotta.

Kertembe ültettem cserszömörécét, nála láttam először, pajkosan mondta nekünk – férjemmel együtt voltam, nekem nem mondta volna – a népi nevét. Aki tudja, tudja, nem írom le. Kereszturytól peóniát kértem, virágozik, szaporodik. Persze, sok levelem is van, több évtizedes közös munka tanúi. Szívesen dolgoztunk együtt. Ahogy Takáts Gyula megfogalmazta – a „hasznos szép” volt a mi feladatunk, amit együtt tudtunk véghezvinni. Ahogy a szőlőhegy hasznos meg szép. Akkor is, ha terem, akkor is, ha lopják a gyümölcsöt. Erről jut eszembe Tatay Sándor humora. Mikor betörték a pincéjébe, kiöntötték a drága diót a zsákból, s elvitték benne az ócska kistrádiót, meg ilyeneket. Hogy milyen hülyék a tolvajok! Vajon megvan-e még az a felvétel, amit akkor Tatayval együtt készítettünk Mosdóson? Valószínűleg nem alkalmas nyomtatásra, akkor Gyula már elintézte volna.

Íme néhány, mutatóba, Takáts Gyula leveleiből:

960. IX. 28.

Kedves Zsuzsa,

mi újság a küldött versek műsorra tűzése körül? Remélem, lassan sikerül...Szept.17-én és IX.23-án egy-egy versem szerepelt. Nagyon kérem, szóljon le a pénztárba a kifizetés miatt.

Az esőhozók novella jogdíját megkaptam. És épp ebben a pillanatban a IX.23-i honoráriumot. Eddig egy vers legalább 100 Ft. volt, most pedig, hogy bizonyítsam, íme 50 Ft. Lassan, ha így megy, társadalmi munkába kiáltják ki a verseinket. Szóljon be az illetékeseknek.

Elnézését kérve, Gáborral együtt szeretettel köszönti

Takáts Gyula

961. 3. 29.

Kedves Zsuzsa,

Gábor levelét megkaptam. Most Zsuzsától szeretnék választ kapni röviden! (Hosszú is lehet.) – Már minden napilapunk ismertette a *Virágok virágát*, nem tudom, a rádió megemlékezett-e róla?

Egyben, nem lehetne-e most a kötetből pár verset kiválogatni és leadatni? Kérem, válaszoljon erre. Ti. önállóan én nem szerepeltem két kerek éve a rádióban! Kérem, arról is értesítsen, van-e ott a szerkesztésben valami zavaró körülmény személyem körül. Ha igen, azt is jó tudni...Miklós Róbert is beszélt valamiről a Gondolatban, de elnémult. Sorait várom, régi barátsággal kézcsókját küldi

Takáts Gyula

12. 3. 63.

Kedves Zsuzsa,

A napokban megjelenik a – „Kinek könnyebb?” – c. novelláskötetem a Szépirodalminál.

Nem tudom, megy-e még a rádiónál az „Új művével jelentkezik” műsor? És ki szerkeszti? – Zsuzsáéknak mindenesetre küldök, és kérem, nézzen utána a rádióban való szerepeltetésének. Szíves figyelmét előre is köszöni kész híve

Takáts Gyula

P.S. Különben azt is megírom már, hogy ápr. 28-án nyílik meg Pécsen képkiállításom a Janus Pannonius Múzeumban. Meghívót és katalógust küldök. Gábert üdvözlöm.

Már nyugdíjban vagyok és címem Kvár, Kovács S. u. 9.

Kvár

971. II. 22.

Kedves Zsuzsa,

Nagyon köszönöm figyelmét. Hogy én olyan lassan válaszolok, annak több oka volt. A kegyetlen nyár tüze, meg aztán befűtöttek nekem a gázosok. Még most is romos a ház a sok fűrástól és faragástól. Aztán vettem egy kis kocsit is, annak garázs kellett; szüret és őszi munkák. Ezek után megbocsát, ugye?

Először is szívem szerint, Petőfi. Örömmel elemezném versét, mégpedig az „*Elértem, amit ember érhet el*” címűt.¹ Mindenhogyan a legnagyobb versei közé és /a legnagyobb/ magyar versek közé tartozik. Úgysem választja más. Kérem, értesítsen róla.

Másodszor: az *Életem, emlékeimről*.² Én ilyent nem csináltam. Valóban készen áll – *Egy kertre emlékezve* – kötetemben. Szívesen válogatom és jelölném meg hozzá a verseimet. Szöveget is mondanám. Kérem, jelezze, mennyi időre

¹ A Miért szép? sorozatba verselemzést kértem tőle.

² Riportsorozat a Rádióban.

tervezhetjük. Mert bizony, lehetne hosszabb is. Mikorra stb? Lehetőleg ne gyors, hanem Karácsony utáni leadással. Lehet?

Azért kérem így, mert most dec. 15-ig kell leadnom egy verskötetet a Szépirodalminak és a Mórának egy másikat, gyerekversekből. Most ez köti le minden időmet addig. A versekből küldök egy csokrot. Kérem, közöltesse és máskor se feledkezzenek meg rólam.

És? Ja! A 20-ki – versek ...³ Én legszívesebben Gulyás Pált vagy Juhász Gyulát választanék, ha lehet. Az öregeinkből Berzsenyit, Csokonait és Vajdát. Hány percesek ezeknek a szövegei flekk-ben?

Kérem, egy-egy sorban válaszoljon a határidők-ről és műsoridőkről. Persze, igen örülnék a hosszabb levélnek is, közte Gábor terveinek.

A viszontlátásig is mindkettőjüket nagy és régi szeretettel köszönti

T. Gyula

2. 3. 71.

Kedves Zsuzsa,

Itt küldök egy levél-másolatot. Én még ilyen „rajongást” nem hallottam...Az én írásomért ajánl föl *nekem* 1000 Ft-ot...– Mi ez? Nem akarok addig válaszolni, amíg nem *világosít föl* – persze, csak kettőnk közt marad –, az ilyen ügyekről, esetleges új szokásokról. Írjon, kérem...Mi újság Gábornál, Költők Albumáról? stb.

Előre is köszöni segítségét, a közeli viszontlátásig kézcsókkal
Gábort ölelem

T. Gyula

P.S. Ápr. 1-től új címem: Kvár, Kovács S. u. 9.

Kvár, 972. XI. 10.

Kedves Zsuzsa,

Bizony nem válaszolt a kérdő levelemre, de én megcsináltam az ígért írásokat. Itt küldöm a *Lírai önarckép* bevezetőjét és 7 verset. A bevezető első bekezdésében, ha valamit úgy érez, hogy „rövidíteni” (zöngék miatt a gyengébbek felé) kell, kérem, tegye meg, egy-egy félsor kihúzásával. A versek mind újak és megjelentek, és a Szépirodalminál jönnek új tavaszi kötetemben. *Sós forrás* lesz a címe.

A Petőfi-elemzést is itt küldöm. Kérem, iktassa be.

A *Találkozásaim* is kész. Csak az idézeteket fogjuk együtt összeválogatni. Verseimből és az „*Egy kertre emlékezve*” kötetemből.

A *Lírai önarckép* szövegét így olvastassa föl, vagy be. Kb. nov. 20-25. között fent leszek. Addig is mindkettőjüket a régi barátsággal köszöntöm. Kézcsókkal

T. Gyula

P.S. Két példányt küldtem. Ha fölös, kérem az egyiket vissza!

³ Talán a Legkedvesebb verseim – műsor a Rádióban.

Kvár

20. 6. 73.

Kedves Zsuzsa,

Meghallgattam június 10-én a „Mikrofon előtt”⁴ tartott előadását a *Sós forrásról*. Miért ne mondjam ki, az eddigi írások közül, melyek könyvemről szóltak, Zsuzsa szava volt a legpontosabb. A lényegről beszélt, a tartalomról, amelyet a felszín hordoz. A többiek még mindig a hordozó elemekről, tehát líráról másodlagos „értékeiről” beszélnek. Igen örülnék, ha *gépelve megkapnám*.

A „Találkozásaim”⁵ igen szép volt. Legalábbis én úgy éreztem, hogy nem volt haszontalan órácska. Levelek és gratulációk is ezt bizonyítják. Kerek egész volt...Köszönöm a szép szerkesztést...

A Lírai önarckép⁶ nem jött június 15-én. Legalábbis én hiába kerestem a műsorban...És mi újság a Petőfi írásokkal? – Pld. „Elértem, amit ember érhet el” c. felvételemmel? Elhangzott? Vagy ezután jön?... Ezt sorban említse meg az Önarcképpel együtt...

Mi végre kijöttünk Becére...⁷ Rettentő volt ez a könyvheti hajsza: Zalaegerszegtől Szegedig és vissza!

Remélem, a nyáron egyszer leugranak Becére egy kis irodalmi pincézésre? Hozzon verseiből is és Gábor a novelláiból, itt mindent tüzezebben és tüzetezebben és világosabban is látunk...

Sok köszönet, mindkettőjüket és a gyerekeket is nagy szeretettel köszöntjük, üdvözljük, kézcsókkal

T. Gyula

974

Vízkereszt u.

Kedves Zsuzsa,

itt küldök egy versemet, az újakból, melyek a Költészet napján a *Száz nap a hegyn* c. könyvemben jelennek meg. Kérem, mivel ezer éve jelentem meg a rádióban, csináljon belőlük valami „előadást” egy jó versmondó színésszel.

Kellene tavaszra valami műsort is csinálni, mint tavaly. Hiszen olyan szép és jó műsorokat szerkeszt! A februári *Új Írásban* Áron⁸ fotóján szerepel, „Zsuzsa műsort vesz fel a Kaposban nálunk” címmel. A pályám emlékezetében⁹ lesz...

Írjon és értesítsen. Régi szeretettel és barátsággal köszönti a családdal együtt

T. Gyula

⁴ Mikrofon előtt az irodalmi szerkesztő – rádiókritika.

⁵ Találkozásaim – életmű-beszélgetés a Rádióban.

⁶ Az író személyes vallomása magáról és versek.

⁷ T. Gy. Balaton-felvidéki kertje.

⁸ Dr. Albert Áron akkor Kaposváron művészetpártoló, versmondó orvos, T.Gy. jó ismerőse, sógorom.

⁹ Pályám emlékezete – fényképes portré sorozat az Új Írás c. folyóiratban.

Kvár

21. 01. 76.

Kedves Zsuzsa,

Nagyon köszönöm a sok fáradozását s az eredményt. Nem hittem, hogy ilyen gyorsan megy. Kérem, adja át üdvözlőmet Manger Gabriellának¹⁰ is. Esetleg, ha van ideje, szóljon le telefonon a pénztárhoz, hogy az eddigi pld. „Téli rege” szereplésemért is küldjék el a pénzt. Talán nem tudják a címemet? Magam a sok gondom és bajom ellenére elég sokat írok, s talán nem is legrosszabbakat. Berzsenyi évfordulóra készülök, mert több helyen kértek. Loncika¹¹ lassan gyógyul, minden nap egy kicsivel többet tud tenni-venni a kezével. Neki is sokat kell segítenem, egész ügyes komorna leszek! Csak gyógyuljon meg és Becén az idén nyáron újra találkozzunk együtt...

Műsoraihoz gratulálok. Egyik jobb, mint a másik. Gábornak jó munkakedvet. Kézcsók és ölelés

Gyula

Kaposvár

1978. 12. 4.

Kedves Zsuzsa,

Itt küldök öt szonettet, talán föl tudja használni vagy használtatni. Kérem segítségét, mert én Zsuzsán kívül irodalmi rovattal foglalkozók közül senkit sem ismerek. Ebből a „szomorú” sorozatból 40-et írtam; új kötetemben¹² (Szépirodalmi) egy külön fejezet lesz. Másképp igen egyedül és nem valami dicső hangulatban élek. Legközelebb, ha fölutazom, telefonálok.

Lassan kellemes Karácsonyt kívánva a régi szeretettel ölelem Mindnyájukat

T. Gyula

979. 1. 8.

Kedves Zsuzsa,

Köszönöm a kisegítő ötleteit. Nagyon jó hely a mosdósi szanatórium¹³. Tatay Sanyi¹⁴ is jó partner; szívesen csinálnám vele együtt. Áron segítene talán még a versmondásban is, ha szükség van erre, mert én nem ismerem a Könyvklubok menetét és módszerét.

Kiállítás? Szóval rajzaimból? Ez is mehetne, ha erre gondolt. Szóltam a múzeumi utódomnak,¹⁵ adna 20-30 képkeretet, és így hangulatos lenne a „klub”.

¹⁰ Szerkesztő a Rádió Irodalmi Osztályán.

¹¹ T. Gy. felesége.

¹² A Semmi árnyéka 1979. Benne szonettek felesége haláláról.

¹³ Ott dolgozott akkor Dr. Albert Áron, helyszínt tudott biztosítani az A Rádió Könyvklubja nyilvános irodalmi műsor felvételéhez. Párbeszéd írók, riporter és a közönség között, előadott művek.

¹⁴ Tatay Sándor író, T. Gy. kortársa.

¹⁵ T.G y. 1971-ig a Kaposvári Múzeum igazgatója volt.

Csak az időpontról és a mikéntől kellene valamit tudnom. Sorait várom, és Áront is értesítse.

Gábort ölelem, kézcsókkal, köszönettel

Gyula

980. 06. 05.

Kedves Zsuzsa,

Meghallgattam kritikáját *A Semmi árnyéka* könyvről. Megrendült örömmel hallgattam mélyen érző, és értő sorait. Nagyon köszönöm ezt a szeretetet és figyelmet, amely soraiból kicseng. Sokan föl is hívtak telefonon és gratuláltak.

Rövid azért vagyok, mert indulunk Svájcba. E hónapban ott leszünk. Júliustól pedig Becén szüretig. Nagyon várjuk Zsuzsát és Gábort. Várjuk, mert februárban megnősültem. A viszont-látásig is kézcsók, Gábornak ölelés

Gyula

982. 02. 15.

Kedves Zsuzsa,

nagyon örülök, hogy jó szellemi eledel a *Helylettük szőlőjál*. És annak is, hogy Turián György rádióra alkalmazza, annak való. Szinte kész. Említse meg neki, hogy csináljon meg egy színdarab variációt is, és itt Kaposban a Csiky Gergely színházban ős-bemutatjuk.

Kézcsók és ölelés

T. Gyula

P.S. Itt küldöm a beleegyezést!

983. 04. 04.

Kedves Zsuzsa,

Nagyon sajnálom, hogy a Jékely¹⁶ megemlékezés után nem jöttek be a Rézkakasba. Itt egy kicsit el tudtunk volna beszélgetni. Előadás végén nehéz, legalábbis nekem az értelmes és érdemes szóváltás a sok érdeklődő között.

Örülök, hogy ott voltak, hiszen a Társaság semmi hírverést sem csinált. Bezzeg a Tolnai-Ortutay kompánia másoknak egész másképp verte a dobot, pedig Zsoli¹⁷ nagyobb, mint azok. Sebaj! – Előadásomat soknak tartotta Faragó¹⁸ az És¹⁹-be, de Száraz²⁰ hozza – szigorú kikötéssel, hogy egy sor sem hiányozhat belőle – a Kortársban.

A Babitsról is kellene beszélgetni. Milyen formában legyen az interjú? Most írt Juhász Feri is...Mikor jönnek Mosdósra, avagy Becére? Mindég örömmel

¹⁶ Jékely Zoltán költő, T.Gy. kortársa, 1982.márc.19-én halt meg, április 1-én temették. Az évforduló alkalmából volt megemlékezés.

¹⁷ Jékely Zoltán beceneve.

¹⁸ Faragó Vilmos szerkesztő, kritikus.

¹⁹ Élet és Irodalom irodalmi hetilap.

²⁰ Száraz György író, szerkesztő.

várjuk. Örülök, hogy egy műsorgetervéről is beszélt. Linka Ágnes²¹ válogatásának az ellenkezőjét is ki lehetne szedni.

Sok sikert, erőt, egészséget, öleléssel és kézcsókkal

T. Gyula
Stefi²²

1983. 06. 16.

Kedves Zsuzsa,

megbeszéltem a Somoggal a Babits-riportunk ügyét. Szívesen közlik. Most az én kérésem az, hogy legyen szíves, és gépeltesse le az egész magnószöveget. Azt küldje el, ne a vágottat. Én akkor teszek benne néhány igazítást, és újrágépettem a folyóirat számára. Valami ilyen címet adnék „Riportbeszélgetés Albert Zsuzsával Babits Mihályról.”

Nagyon kérem a szövegnek ezt a nyers formáját, mert kéthavi lévén a Somogy, hamarabb kell leadni...

Remélem, jól értek haza. Esetleg 28-án telefonálok W. Sanyiéktól²³ vagy az Asztóriából.

Kézcsók, Gáborral együtt ölelem

Stefi csókoltatja.

T. Gyula

1988. 02. 07.

Kedves jó Zsuzsa, bizony-bizony írtam és pedig szívesen az Árgirusról.²⁴ Csak ezt nem szoktam hírül adni a szerzőknek... És azóta is elolvasom minden megjelenő versét és örülök nekik... Neheztelni pedig eszem ágában sem volt. Mindenki tegye a dolgát: írjunk és szerkesszünk kedvünkre. Szóval Alberték irodalmi tevékenységét örömmel figyelem. A legközelebbi Berzsényi²⁵ találkozón (Széchenyi kaszinó, Fészek, márc.6.) jó lenne találkozni...

Jó híreket hallottunk Áronról. Szívből kívánjuk Stefivel, hogy vészelve át a sok gondot és betegséget. Kézcsók, ölelés

T. Gyula

1993, 06.26.

Kedves Zsuzsa, a telefon után voltam kórházi vizsgálaton. Azt javasolták, ezen a nyáron csak pihenjek, mert szükségem van rá. Így, csak *jövőre* vigyük át az összeállítást. Gábor „fanyar borát” köszönöm. A nyári pihenőmön fogom olvasni. Szép nyarat, jó pihenést. Kézcsók és ölelés

Takáts Gyuláék

²¹ Szerkesztő a Rádió Irodalmi Osztályán.

²² T. Gy. második felesége.

²³ Weöres Sándor, T. Gy. kortársa.

²⁴ Albert Zsuzsa: Árgirus jelenései – versek Magvető, 1981.

²⁵ A Berzsényi Dániel Irodalmi és Művészeti Társaság találkozója. T. Gy. a Társaság elnöke.